

o. 11. Stř. Pol. (Hrabanov u Lysé nad Labem; Kersko).

7 × 8. *Arabis hirsuta* × *sagittata*

Rostliny se zpravidla více podobají druhu *A. hirsuta* s. str.; šešule jsou nevyvinuté a krátké, vz. se na rostlině vytvoří několik málo semen.

Vzácně se vyskytující kříženec, sbírán dosud jen ve fyt. o. 8. Čes. kras (Hostim), ale patrně opomíjen.

Poznámka: Z dalších kříženců lze očekávat nálezy *Arabis hirsuta* × *sudetica* a *A. nemorensis* × *sagittata*, jejichž rodičovské druhy se mohou vyskytovat na společných či blízkých lokalitách.

23. *Aubrieta* ADANSON — taříčka*)

Aubrieta ADANSON Fam. Pl. 2: 420, 1763. — Syn.: *Aubrietia* DC. Mém. Mus. Nat. Hist. Natur. 2: 232, 1821.

Lit.: MATTFELD J. (1939): The species of the genus *Aubrieta* Adanson. Bull. Alp. Gard. Soc. 7: 157–181 et 217–227. — PHITOS D. (1970): Die Gattung *Aubrieta* in Griechenland. Candollea 25: 69–87. — DVORÁK F. et DADÁKOVÁ B. (1984): Chromosome counts and chromosome morphology of some selected species. Scr. Fac. Sci. Natur. Univ. Purkyn. Brun. — Biol. 14: 463–468.

Vytrvalé, nízké, řídce trsnaté byliny s kratšími hvězdovitými a delšími jednoduchými chlupy. Nejprve vyvinut kořen hlavní a tenčí kořeny postranní, později četné kořeny adventivní. Lodyha v uzlinách kořenující, oblá, plná. Listy znenáhla zúženou bází přisedlé, jednoduché; myrosinové buňky s chlorofylem, v mezofylu. Hrozen bez listenů. Květy velké; kališní lístky přímé, vejčité kopinaté až kopinaté, zelené, fialově lemované, vnitřní na bázi hluboce vakovitě vyduté; korunní lístky dlouze nehetnaté s čepelí okrouhle obvejčitou až úzce obvejčitou, fialovou, purpurovou, zřídka bílou; nitky tyčinek křídlaté, prašníky elipsoidní, žluté; nektaria transversální, ve tvaru prstence po jedné straně otevřeného, postranní valy ± krátké; blizna kulovitá, mělce dvoulaločná, na dl. čnělce. Plody šešule, řidčeji šešulky, chlopně vypouklé s nevyniklou stř. žilkou. Semena v pouzdrech ve dvou řadách, zploštěle elipsoidní, 1,0–2,0 mm dl., 0,5–1,5 mm šir.; osemení hladké, při navlhčení neslizovatí, hnědé; klíček bokokořenný. — Asi 12 horských druhů původních ve Středozeří od Sicílie a Apeninského poloostrova na východ do Íránu. — Protandr. Entomogam. Alogam.

1. *Aubrieta deltoidea* (L.) DC. — taříčka

kosníkovitá Tab. 32/2

Aubrieta deltoidea (LINNAEUS) DE CANDOLLE Regni Veg. Syst. Natur. 2: 294, 1821. — Syn.: *Alyssum deltoideum* L. Sp. Pl., ed. 2, 908, 1763.

Byliny s lodyhou 7–15 (–25) cm vys. Čepel listů kosníkovitá až úzce kosníkovitá, 14–40 (–48) mm dl., po obou stranách hor. třetiny čepele 1–2 (–3) páry zubů. Hrozen s (1–) 3–7 květy. Kališní lístky 5–8 (–10) mm dl., korunní lístky 12–22 (–28) mm dl. s čepelí okrouhle obvejčitou až obvejčitou, 5–8 (–12) mm dl.; nitky vnějších tyčinek úzce křídlaté, pod prašníkem s volným, od nitky odstávajícím, až 1,5 mm dl. zobánkovitým přívěskem, nitky vnitřních tyčinek šir. křídlaté, prašníky 1,1–1,9 mm dl. Plodní stopky přímo až šikmo odstálé, 7–11 mm dl;

šešule 5–16 (–22) mm dl., 2,5–4,5 mm šir. s hvězdovitými chlupy a s roztr. jednoduchými chlupy; čnělka s bliznou 3,0–8,0 mm dl. Semen v šešuli 26–35, 1,0–1,7 mm dl., 0,7–1,1 mm šir., mahagonově hnědá. IV–VI. Hkf.

2n = 16 (extra fines)

Pěstovaná, zřídka zplaňující (např. v Humpolci). Původní na Sicílii, v j. části Balkánského poloostrova, na přilehlých ostrovech a na Krétě. Zplněně dosud ve Velké Británii, Francii, Nizozemí, Španělsku a ČSFR.

V ý z n a m: Oblíbená alpínka pěstovaná v soukromých zahradách, na veřejných prostranstvích i na hřbitovech. Vyžaduje slunná stanoviště.

Poznámka: Zřídka se pěstuje *Aubrieta columnae* Guss. (Tab. 32/3), taříčka obrubníková, a řada jejích kultivarů (i plnokvětých) a kříženců. Má šešule pouze s hvězdovitými chlupy a pochází z Jugoslávie, Albánie a jz. Rumunska.

24. *Lunaria* L. — měsíčnice*)

Lunaria LINNAEUS Sp. Pl. 653, 1753.

Lit.: BORBÁS V. (1895): A Holdviola fajairól. (De speciebus generis *Lunariae* Tourn.). Term.-Rajzi Füz. 18: 87–96 et 138–140. — DVORÁK F. (1970): Některé výsledky studia rodu *Lunaria* L. Biológia 25: 723–730.

Jednoleté až vytrvalé byliny s jednoduchými chlupy a štětinami, s oddenky nebo válcovitě vřetenovitými kořeny. Lodyha přímá, zřídka vystoupavá, nevětvená nebo i od báze větvená s větvemi přímo až

*) Zpracoval F. Dvořák

Tab. 32: 1 *Berteroa incana*, 1a – plod. – 2 *Aubrieta deltoidea*, 2a – plod. – 3 *A. columnae*, plod. – 4 *Lobularia maritima*, 4a – plod.

